

Pokračovanie v tradíciách kritického, sociálneho a psychologického realizmu

-Literatúra po roku 1945

V povojnovom období vo svetovej i slovenskej epike a dráme prevláda psychologický a psychologicko-sociálny pohľad, autori sa tematicky vracajú do obdobia pred vojnou. Vzniká neorealizmus.

Neorealizmus = je najvýznamnejší umelecký smer v povojnovom Taliansku. Neorealizmus spája kritický postoj k meštiackej spoločnosti fašistického Talianska, zobrazovanie života chudobných vrstiev, sociálnych a mravných problémov (nezamestnanosť, prostitúcia). Literatúrou chcú zobrazovať skutočnú situáciu, a tomu je prispôsobený aj jazyk diel (regionálne jazyky).

Predstavitelia:

- Alberto Moravia – Rimanka - spoločenský/sociálny román
- František Hečko – Červené víno – spoločenský/sociálny román
- Rudolf Jašík – Námestie sv. Alžbety – psychologicko-sociálny román
- Arthur Miller – Smrť obchodného cestujúceho – expresionistická sociálna dráma

Práca s textom:

MORAVIA – RIMANKA

téma diela:

idea diela:

Priestor pre odpovede na otázky z uč.str. 10

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

HEČKO – ČERVENÉ VÍNO

téma diela:

idea diela:

Priestor pre odpovede na otázky z uč.str. 13

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Generačný román = je román vyjadrujúci pocity a myšlienky jednej špecifickej generácie (román len o jednej generácii)

Viacgeneračná sága = rozsiahly román chronologicky zachytávajúci osudy viacerých generácií jednej rodiny

Román kronika = je rozsiahly román chronologicky zachytávajúci osudy viacerých generácií rodiny s istým sociálnym zaradením a zložitý spoločensko-historický vývin celej spoločnosti